

El temporitzador Brouard

Fins fa uns quants dies el sumari 101/84 dormia tancat en un armari dels antics despatxos de l'Audiència de Bilbao oblidat per tothom. Però, mira per on, una operació dels agents del Servei Central d'Estupefaents en relació amb un carregament de 100.000 pastilles d'èxtasi i la detenció a Madrid, el passat 1 de juliol, de Luis Morcillo Pinillos, han obligat l'Audiència de Bilbao a desenterrar els centenars de folis marcats com 101/84, és a dir, a reobrir el sumari relatiu a l'assassinat del metge pediatre i dirigent abertzale Santiago Brouard, el 20 de novembre de 1984 a Donosti.

Luis Morcillo Pinillos, acusat actualment de narcotràfic, va estar una llarga temporada fugat a l'Equador després d'haver aparegut en diverses declaracions com un dels principals inductors de l'assassinat de Brouard. Però ara, Luis Morcillo, ultradretà visceral i amb incomptables antecedents com a estafador, dorm seguit a Carabanchel, i això ha permès que tant la fiscalia com l'acusació particular del cas Brouard, demanessin sense tardar que la maquinària judicial es tornés a posar en marxa.

L'assassinat del dirigent d'Herri Batasuna Santiago Brouard va tenir lloc nou mesos després que els Comandos Autònoms Anticapitalistes ma-

tessin el senador socialista Enrique Casas i, segons les declaracions de l'ex-director de la Guàrdia Civil, Luis Rolán, davant del jutge Baltasar Garzón, va ser organitzat pels aparells de seguretat estatals com un avís a ETA perquè atemptés més contra militants socialistes. "El més terrible, a més d'iniciar una dinàmica boja e il·legal de contestar un assassinat amb un altre assassinat, que mai pot portar a cap port, és que es van carregar un dels homes de la coalició abertzale més obert al diàleg. Santiago Brouard era un patriarca escoltat per tots els sectors radicals i que hagués pogut fer un paper important en un procés per posar fi a la violència. Però segurament per això, perquè volia parlar de pau va morir", m'ha dit un advocat molt ben informat de tots els entrellats de la política basca.

En el primer judici celebrat a l'Audiència de Bilbao pel cas Brouard únicament es va condemnar a 33 anys

de presó Rafael López Ocana, un delinqüent vinculat al món de la droga i als baixos fons de Madrid. Però es va poder esbrinar que el seu germà Miguel Ángel i el gendre d'aquest, Alberto Granados –ex-heroïnòman amb nombrosos antecedents– també formaven part de la trama. Tots tres eren clients habituals de la cafeteria que Luis Morcillo va muntar en l'edifici Albia de Bilbao i que, durant anys, va servir de tapadora per operacions de "guerra bruta". Morcillo ha estat un destacat confident dels Serveis d'Informació de la Guàrdia Civil i més

precisament del comandant Rafael Masa González, nascut a Granada com ell, destacat a Bilbao com a capità una llarga temporada i implicat en diversos casos de tortura i maltractament de detinguts nacionalistes. El comandant Masa va proporcionar a Morcillo els diners per muntar la cafeteria i li donava instruccions per fer atemptats en nom dels GAL. Els dos germans Ocana i Rafael Granados van participar en més d'un, però no els van enxampar mai. L'ombra d'"el Masa" els protegia. El 15 d'agost de 1985, Miguel Ángel López Ocana va disparar un tret al cap a Alberto Granados. Quan estava a la presó va dir que ho havia fet per ordre de Luis Morcillo, perquè Granados estava a punt de xerrar tot l'entrellat del cas Brouard.

El jutjat d'instrucció número 1 de Bilbao cridarà a declarar com a imputat Luis Morcillo molt aviat. I després seguiran Miguel Ángel López Ocana i Daniel Fernández Acena –un altre confident de la Guàrdia Civil relacionat amb les activitats dels GAL–, qui va assegurar que Morcillo va participar en una reunió per planificar l'atemptat de Brouard on hi havia un oficial de la Guàrdia Civil, el mercenari Mohand Talbi i l'ex-sots-comissari José Amedo. A partir d'aquí la trama del cas Brouard quedarà bastant més clara. Veurem fins on arriben les esquitxades.

"Pot tardar més o menys, però serà el mateix", em va assegurar un fiscal que coneix bé el sumari. "El cas Brouard és una bomba de temps. Sempre ho hem sabut, no és cap novetat, el problema és que ara el temporitzador ja està en marxa". ■

XAVIER VINADER

"El cas Brouard és una bomba de temps. Sempre ho hem sabut, no és cap novetat, el problema és que ara el temporitzador ja està en marxa."